

det siden, at man her i Thinget, efter en meget vidtløftig Discussion, bestemte hele det frederiksborgske Stutteries fremtidige Stilling, og Meningen var dengang uden Tvivl, at dermed havde man fastslaaet det Grundlag, paa hvilket der skulde arbejdes i en lang Aarrække. Jeg skal paa ingen Maade dele de Medlemmers Anskuelse, som mene, at naar en Lov paa den Maade er vedtagen, og visse Udgifter bestemte i Genhold dertil, Voteringen, af disse Udgifter da maatte være at betragte som en reen Formsgag. Man har jo endog saa villet belære os om, at under disse Omstændigheder havde vi for os liggende et Stykke af et Normalbudget. Det er Noget, som vistnok er formeget sagt — aldeles urigtigt, for at jeg skal udtale mig klart og uforbeholdent. — En tidligere æret Finantsminister har imidlertid udtrykt Sagen paa en noget anden Maade, idet han nemlig sagde, at Nægtelsen af et Beløb, der paa den Maade var optaget i Finantsloven, maatte betragtes som en partiel Nægtelse af Finantsloven; under almindelige Forhold, erkjender jeg, at dette kommer det Rette nærmest, men saameget mere overrassende var det for mig, at det ærede Medlem, der netop tidligere især har holdt paa Theorien om et Stykke Normalbudget i Finantsloven, igaar foreslog os at stemme for Minoritetens Forslag, thi dersom Stutteriets Budget maa betragtes som et Stykke Normalbudget, vil jo Intet være urimeligere end det at at gjøre et Forsøg paa at udvotere det. Det ærede Rigsdagsmedlem tilspode rigtignok, at det skulde være som en Demonstration. Men hvad er Betydningen deraf; hvad vil det sige, at man vil stemme for dette Forslag som en Demonstration? Den naturlige Følge deraf er jo saa, at man vil stemme det ud igjen ved 3die Behandling; men saa forekommer det mig, at det ikke er værd at stemme det ud ved anden Behandling. Jeg skal derfor tilraade, at man følger Fleertallets Forslag, eftersom det jo er aabenbart af den ærede Indenrigsministers Udtalelser, at det vil bære de Frugter, man tilsigter, og i ethvert Tilfælde skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg anseer just nuværende Dieblif for mindre heldigt valgt til at foretage Demonstrationer ved Finantslovens Behandling.

R. Pedersen: De sidste Bemærkninger, som den ærede sidste Taler gjorde, kunne være meget rigtige, og navnlig den, at man overhovedet ikke skal foretage Demonstrationer ved Finantsloven, allermindst i dette Dieblif, men der kan dog gives Forudsætninger, hvorunder man, for dog at give sine Anskuelser, en lille Smule Vægt, paa en Maade er tvungen dertil, især naar, der ikke derved fremkommer nogensomhelst Stade. — Jeg forlangte nærmest Ordet, for at gjøre et Par Smaabemærkninger med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers Udtalelser i Anledning af, hvad jeg tillod mig, at sige, da jeg før havde Ordet. Jeg forlangte ikke Ordet strax dengang for en kort Bemærkning, da jeg meente, at det var muligt, at Rigsdagsstribenden for Mødet igaar kunde have været omdeelt, før disse Forhandlinger vare forbi, og den vilde da have kunnet bømme os imellem, om jeg, som den ærede Minister meente, aldeles har misforstaaet, hvad han har sagt. Den allerletteste Maade, hvorpaa man kan tilbagevise Dtringer, er ganske vist at sige, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, men jeg troer ikke, at jeg har misforstaaet den ærede Indenrigsminister saa aldeles, som han troer. Var det Tilfældet, havde det været mig hjært at høre, paa hvilken Maade jeg havde misforstaaet den ærede Minister. Er det imidlertid en fuldstændig Misforstaaelse fra min Side, turde det maaskee være mig tilladt at sige ligeoverfor den høitærede Indenrigsminister, at jeg troer, at han ogsaa har misforstaaet mine Udtalelser, hvad en Deel af mit Foredrag angaaer, nemlig med Hensyn til Cavalleriet. Den høitærede Indenrigsminister udtalte, at han ikke havde nævnt Cavalleriet med et Ord, men jeg betvivler dog meget, at det er saaledes; Tribenden vil i alt Fald vise det. Jeg udtalte tydeligt nok, at de Dtringer, jeg brugte med Hensyn til Cavalleriet, nærmest stode i Forbindelse med Loven af 23de Januar 1862, de Forhandlinger, der gik forud for den, og de Udtalelser, som da faldt fra Ministerbænken, men de vare ikke mynede paa den nuværende Indenrigsminister. Hvis denne havde sagt, at mine Udtalelser maaskee vare noget for stærke, havde det været noget ganske Andet. — Det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valg-